

Jan Koelink, houtzager en topworstelaar

Na hun huwelijk in 1902 trokken Jan Koelink en zijn vrouw Maria Agatha Damshuiser in bij haar vader op Achterom 14, die kort tevoren juist weduwnaar geworden was. Daar werden ook hun dochters Johanna (1903) en Arnoldina (1905) geboren. In 1916 verhuisde het gezin naar een woning aan de Ezelsveldlaan vlakbij de Stoomhoutzagerij "Kramer & Smits" voorheen Vermaes, het bedrijf waaraan Koelink nagenoeg zijn hele werkzame leven als meesterknecht houtzager verbonden bleef. Dat bedrijf was gespecialiseerd in sigarenkistjes en kistjes ter verpakking van boter, Cacao, Parfumerieën, etc. Die kistjes werden door het gehele land verkocht. Jan Koelink was in 1870 in Zutphen geboren en als kind met zijn ouders in Delft beland na meerdere omzwervingen door het land op zoek naar werk voor zijn vader.

Naast zijn zesdaagse werkweek op de houtzagerij was hij een hartstochtelijk amateur worstelaar. Hij beoefende deze sport bij de "Delftsche Athleten-club Sandow", een krachtsportvereniging die gebruik maakte van een sportzaal aan de Molslaan. Koelink werd de beste Delftse worstelaar aller tijden. De eerste landelijke wedstrijd waaraan hij deelnam was het Nederlandse Worstelkampioenschap op zaterdag 8 april 1899 in Theater Bellevue in Amsterdam. Later dat jaar mocht hij naar de Europese kampioenschappen in de Rotterdamse Schouwburg Tivoli aan de Coolsingel. In 1901 werd hij tweede op het Europees kampioenschap in Den Haag en het jaar daarop werd hij in Dordrecht Kampioen van Nederland. Zondag 24 januari 1904 vonden opnieuw Europese Kampioenschappen plaats in Nederland. Nu in Amsterdam, in de grote concertzaal van het Paleis voor

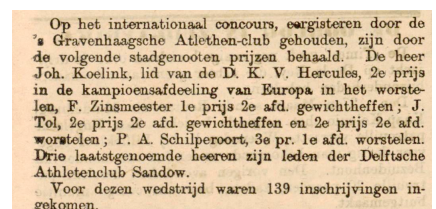
Jan Koelink, met hoed, als trainer van de atleten van de vereniging Sandow, op de achterste rij links, circa 1910.

Jan's werkgever adverteert in de Leeuwarder Courant van 2 april 1900.

Delftsche Courant, 28 juni 1902.

Delftsche Courant, 22 april 1902.

Jan Koelink te midden van zijn familie in 1927, ter gelegenheid van zijn 25-jariq huwelijk.

Volksvlijt. Koelink kwam uit in de hoogste klasse, de zogenoemde "Kampioenschaps-afdeling". Dit keer moest hij een Amsterdammer en een Belg voor laten gaan. Daarnaast won hij nog vele andere toernooien en nationale kampioenschappen.

Hele en halve 'koeling'

Koelink ontwikkelde zich als worstelaar in een tijd waarin op de mat veel mocht en weinig was verboden. Vaste spelregels waren er nog niet. Van een indeling in gewichtsklassen had men nog niet gehoord. Elke organisator bepaalde zelf de spelregels waaronder geworsteld zou worden. Wedstrijden waren ook niet aan tijd gebonden. Worstelaars van gelijke sterkte konden uren lang op de mat staan alvorens een van hen op de rug belande. Alleen voor een plasje of het verzorgen van een wond werd de wedstrijd op verzoek even stil gelegd. In die tijd bedachten de worstelaars ook hun eigen worstelgrepen. Dat gebeurde ook met een worstelgreep van Jan Koelink die naar hem werd vernoemd. Die zou jarenlang als de 'koeling' door het leven gaan. Later werd die omschreven als een 'gehaakte oksel-armheupzwaai'. Dan was er ook nog de 'halve koeling',

STEDELIJK CONCOURS
in Gewichtheffen en Worstelen,
om de Kampioenschappen van Delft,
uitgeschreven door de
D. A. C. „SANDOW”
in combinatie met de
D. K. V. „HERCULES,”
te houden op **Zondag 26 April 1903,**
aanvang 's avonds 5 uur,
in de Benedenzaal der Sociëit „Eensgezindheid.”
Na afloop B A L.

Voorwaarden voor deelname liggen van af heden ter inzage bij den Heer JOH. KOELINK, *Beeldveld 12* en één uur vóór den aanvang in de Zaal, tot welken tijd de inschrijving voor deelname is opengesteld.

25 Bewijzen van toegang à 25 cents zijn **tot een beperkt aantal** op den dag van het Concours aan de Zaal verkrijgbaar.

Delftsche Courant, 22 april 1903.
Koelink was jarenlang secretaris van de krachtsportvereniging Sandow.
En zijn werkgever hanteerde de voorzittershamer.